

lesz alaprajzát venni; létezett az már 1498-ban is, mint azt a divéki templom kriptájának a Divéky és Ujfaluassy családok közötti osztásáról nevezett évben kiadott nyitrai káptalani hártya oklevél tanúsítja.

Ebben egyszersmind köteleztetik a divéki plébános évenként egyszer sz. Katalin napján az Ujfalun levő sz. Katalinnak szentelt kápolnában ünnepélyes misét mondani. E kápolna alatt volt későbbben az Ujfaluassyoknak sírboltjuk is, melyet a mai templom sírboltbejáratát elfödő és az 1677-ben elhalt Ujfaluassy András emlékére készült igen csinosan díszített kölap takart. *Rudnay Béla.*

— *Az aggteleki barlangban lelt ős növénymagvak és csontok.* A magyar-óvári akadémia jeles két tanárától, báró Nyáry Jenő munkájához felettébb érdekes szakdolgozatok érkeztek be. Deininger mély tudományossággal értekezik az aggteleki barlang kőkori temetőjének viszonyáról. Szerinte a barlangban az emberi vázak mellett talált magvak régibb korra mutatnak mint Helvéczia kőkori czölöpépítményeiben lelt gazdasági növénymagvak. Névszerint meghatározott 24 különféle növénymagot, ezek között 10 culturnövény fordul elő, a többi a gyomok különféle nemeihez tartozik.

A kulturnövények: kétféle búza (*Triticum vulgare* és *triticum vulgare antiquorum*) egyszerű alakor (*Triticum monococcum*), köles (*Panicum miliacaum*), csupasz árpa (*Hordeum*), bükköny (*Lathyrus sativus*), kelta törpe lóbab (*Vicia faba celtica*), vetési borsó (*Pisum sativum* L.), lenese (*Ervum lens* L.), gomborka (*Camelina sativa*). Említést érdemel azon körülmény, hogy rozs és zabnak semmi nyoma nincs. A magvak általában kisebbek — mint a czölöpépítményekben találtak. Érdekes a szenesedett s tört búzából készült dzipó nagyságú kenyér.

Ugyancsak a barlangban lelt emberi és ősmédve csontoknak vegyelem részéről szakavatottan értekezik dr. Kossutány is, ki ezeket egy időbelieknek állítván, szerinte a barlangi medvék hazánkban még a neolith kőkorbán is léteztek volna.

— *Békésmegyei gyomai lelet.* E folyó év egyik őszi napján gyomai halász hálójával egy régi rozsdás — de különben ép — palloshoz hasonló nagy kardot emelt ki az anyakörös medréből.

A kard hossza — markolata végétől pengéje hegyéig 1 méter és 10 centiméter. A kard pengéje — (mely közepén fél részéig kivölgyelt, s abban mindkét oldalon némely a pengébe — illetve vasába beverett, de helylyel-helylyel — a lehullott vasrozsdával